

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LV

6

ČERVEN 2026

Jan Tolar uveden do síně slávy KČT

81. výročí konce druhé světové války

Vernisáž výstavy Víta Pavlíka

Čert a Káča

Pietní akt na židovském hřbitově

Vyprávění starého vlka

Svátek sv. Floriána

Zahájení sezóny v Muzeu lehkého opevění

Foto JP

Nová naučná stezka nazvaná Volarské seníky propojuje ulici Mlýnská s lokalitou Mlýny. Po úpravě povrchu byla osazena pěti informačními panely, které přibližují některé fenomény volarské historie. Vedle samotných seníků představují například železnici nebo právě volarské mlýny.

Foto: jp

Společně

Květen byl pro mě osobně měsícem malých velkých radostí a především setkáním s mnohými z vás.

Zahájení sezony jak v městském muzeu, tak v muzeu na Soumarském Mostě. Volejbalový turnaj o pohár místostarosty, otevření nové naučné stezky, oslava svátku sv. Floriána, Mezigenerační sportovní hry. Darování terénní čtyřkolky městských lesů hasičům, otevření nové stanice záchranářů. Noc kostelů, Den otevřených lesů, pouť v Krejčovicích a mnoho dalších. Koneckonců i připomínka tragických událostí konce války se neobešla bez milých setkání a zapojení našich spolků a organizací. Těch akcí a aktivit byla opravdu celá řada a nebylo v mých silách se všech účastnit, ačkoli bych tak učinila ráda. Co je však asi nejdůležitější, co mají tyto akce společné, je spolupráce. Mezi městem, krajem, spolky, městskými organizacemi, podnikateli, Národním parkem Šumava, církvemi, školami, skauty, ale i ochotnými jednotlivci a nadšenci nejen z Volary, ale i z jiných měst, a dokonce i ze zahraničí. Pokaždé se totiž zapojilo hned několik subjektů. A právě to je zdrojem oné zmíněné radosti. To, že společně dokážeme tvořit, spolupracovat, obohacovat se navzájem, ale potažmo tak obohacovat i sami sebe. Že se dokážeme domluvit, že se na vzájemnou spolupráci těšíme. Přestože máme mnohdy zcela jiná poslání a zaměření, přesto jsme si k sobě našli cestu, víme o sobě a především víme, že v tom nejsme sami, že je kolem nás spousta aktivních a vstřícných lidí, kteří se nenechají odradit mnohými překážkami a svým pozitivním přístupem motivují a zapojují další. A právě to tvoří živé město, to ho posouvá dál. Pozitivní, tvůrčí a aktivní společenství.

A tak bych jim chtěla moc a moc poděkovat. Říci jim, že ačkoli na mnoha jejich akcích nemohu být, vím o nich. Neskonale si vážím jejich práce a nasazení. Jsou pro mě vzorem a inspirací.

Děkuji. Jsem na Vás pyšná.

Martina Pospíšilová

ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA VOLARY

RM rozhodla na základě doporučení komise pro hodnocení a posouzení nabídek podaných účastníky ve výběrovém řízení pro veřejnou zakázku malého rozsahu na akci „Rekonstrukce bytových jader dům č.p. 283 Volary“, přidělit tuto zakázku společnosti REKON INSTA spol. s r.o., se sídlem ve Volarech, která podala ekonomicky nejvýhodnější nabídku za cenu 5 115 882,47 Kč s DPH a splnila všechny podmínky účasti stanovené ve výběrovém řízení.

RM rozhodla poskytnout společnosti VittaCare v.o.s. finanční dotaci ve výši 40 000 Kč z rozpočtu města pro zajištění pečovatelské služby VittaCare v.o.s.

RM rozhodla na základě doporučení komise pro hodnocení a posouzení nabídek podaných účastníky ve výběrovém řízení pro veřejnou zakázku malého rozsahu na akci „Výměna oken a dveří v knihovně č.p. 24, Volary“, přidělit tuto zakázku společnosti PKS okna a.s., se sídlem ve Žďáru nad Sázavou, která podala ekonomicky nejvýhodnější nabídku cenu 929 218,29 Kč včetně DPH a splnila všechny podmínky účasti stanovené ve výběrovém řízení.

Více informací naleznete na
www.volary.cz

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ČERVNA 2026

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Grafické zpracování a tisk: PaedDr. Zdena Černá. ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník.

Poplatek za užívání veřejného prostranství

Vážení spoluobčané,

posledním poplatkem, který vám chceme představit vedle poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, poplatku ze psů a poplatku z pobytu, je **poplatek za užívání veřejného prostranství**.

Tento poplatek se týká všech, kteří chtějí užívat ve městě Volary dočasně veřejný prostor pro vlastní účely – tzv. zábor. Typicky se jedná o umístění stavebního materiálu, lešení, reklamních zařízení, zahrádek u restaurací, prodejního stánku nebo například kontejnerů při rekonstrukci nemovitosti.

Přestože se může zdát, že jde o běžnou věc, zábor podléhá jasným pravidlům a povinnostem, které upravuje obecně závazná vyhláška o místním poplatku za užívání veřejného prostranství. Touto vyhláškou je stanoveno, kde je možné zábor realizovat a za jakých podmínek. Ve městě je také určený prostor pro tržnici.

Neoprávněný zábor nebo nedodržení podmínek může vést k finančním postihům, ale i k okamžitému odstranění záboru na náklady odpovědné osoby.

Poplatek platí

Poplatník, který ohlásí správci poplatku nejdříve v den zahájení záboru.

Výše poplatku, jeho splatnost a způsob úhrady

Výši poplatku je nejběžněji stanoveno dle druhu záboru a v rozmezí od 5 Kč do 100 Kč za každý i započatý m² a každý i započatý den. Splatnost je v den ukončení záboru.

Způsob úhrady je buď bezhotovostně na účet č. 293 848 151/0300 pod jedinečným variabilním symbolem poplatníka nebo v hotovosti na pokladně úřadu.

Jak o zábor požádat

Podání vyplněné žádosti – písemně nebo elektronicky, viz. QR kód formuláře. Předmětnou žádost posoudíme a vydáme rozhodnutí – vyměření poplatku za zábor.

Osvobození od poplatku

Vztahuje se například na řemeslníky předvádějící tradiční řemesla v rámci konání poutí či slavností; akce, jejichž výtěžek je odveden na charitativní nebo veřejně prospěšné účely,...

Povinnosti při záboru

- zajistit bezpečnost a průchodnost prostoru
- označit zábor (např. výstražnými prvky)
- udržovat pořádek a čistotu
- po skončení uvést místo do původního stavu

Kde hledat informace k poplatku

Aktuální informace k poplatku zveřejňuje obec na svých webových stránkách, ve Volarském zpravodaji nebo osobně u pracovnice úřadu:

Bc. Štěpánka Válková,
tel. 388 302 204,
valkova@mestovolary.cz.

- formuláře – VP – Ohlášení o užívání veřejného prostranství naleznete na www.mestovolary.cz v sekci Úřad / formuláře (viz. QR kód formuláře)
- kompletní znění Obecně závazné vyhlášky o místním poplatku za užívání veřejného prostranství a Tržní řád jsou dostupné na www.mestovolary.cz v sekci Úřad / Právní předpisy města (viz. QR kód právní předpisy).

Formuláře

Právní předpisy

MÍSTNÍ POPLATKY ZA KOMUNÁLNÍ ODPAD A PSY splatnost do 30. 6. 2026

Stále ještě můžete včas uhradit:

- **PŘES WEB MĚSTA** <https://poplatky.mestovolary.cz> – převodem z účtu
- **OSOBNĚ** na pokladně města (v přízemí úřadu)

Pro upřesnění můžete kontaktovat: Bc. Štěpánka Válková, tel. 388 302 204, valkova@mestovolary.cz

Město Volary vyhláší výběrové řízení na pracovní místo tajemník / tajemnice Městského úřadu Volary

Druh vykonávané práce: tajemník zajišťuje plnění úkolů městského úřadu samostatně i přenesené působnosti

Platové podmínky: dle nařízení vlády č. 222/2010 Sb., o katalogu prací ve veřej. službách a správě, ve znění pozdějších předpisů a nařízení vlády č. 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů. Po zapracování další nenárokové složky platu – osobní příplatek, odměny.

Platová třída: 12

Platový stupeň: 1 až 12 – odpovídající délce zápočtu let odborné praxe

Předpokládaný nástup: od 1. 10. 2026 nebo dle domluvy

Pracovní poměr: založen jmenováním na dobu neurčitou

Písemné přihlášky: do 26. 6. 2026 do 10.00 hod.

Bližší informace na: www.mestovolary.cz nebo na **tel. č. 388 333 238**

K minulému číslu

Úvodem musím poděkovat paní Kláře Singerové za překlad knihy „Šly až do května“ od polské autorky Aleksandry Mrówky Lobodzińskiej, z níž ve VZ 5 uvádí některé statě. Je to kniha poučná, ale líčení nelidského pochodu z Grünbergu do Volar je trochu zmatené, a tak se pokusím některé údaje, které se týkají přímo Volar, trochu poopravit.

Autorka knihy uvádí umístění žen ve dvou továrních halách a v dalším odstavci se zmiňuje o 118 ženách, které strážce uzamknou v největší hale ve městě a pod budovu umístí bombu. Americký lékařský důstojník, kapitán Aaron Cahan k této budově uvádí následující: „Byla to přízemní dřevěná bouda. Uvnitř vládlo přití a naprostá špína...“. Svědectví Viléma Pinskera, dílovedoucího továrny Knäbel, která přímo sousedila s pilou, které zmiňovaná „hala“ patřila: „Pila, v níž byly ženy vězněny, je provizorní dřevěná kolna, jíž vane studený vítr...“.

Ani napadení nákladního auta, na jehož korbě byly ženy, které nebyly schopné pokračovat dál pěšky, není pravda. Kolik by jich asi přežilo, kdyby auto zasáhla uváděná americká bomba? Transport byl napaden americkým tzv. hloubkovým letadlem, ale střely nezasáhly ani jednu ženu z pochodu, jen ten ženský doprovod SS, který jim dělal „společnost“. Ale msta mužského doprovodu esesáků byla hrozná.

Fotografie 52 přeživších žen a zdravotního personálu nebyla pořízena ve Volarech, ale před školou ve Vodňanech, která sloužila jako provizorní nemocnice pro ženy z pochodu smrti. Hřbitov – dřevěné křížky nebyly nahrazeny hliněnými soškami, ale plechovými trojúhelníky se jmény. V čele hřbitova již dlouhou řadu let nestojí kříž s trnovou korunou a pamětní deskou. Socha Torzo ženy od Vojtěcha Paříka byla na vyvýšené místo vedle hřbitova, kde jsou ženy z pochodu smrti pohřbeny, umístěna v roce 1975. V roce 1989 nebyly hliněné sošky nahrazeny cínovými trojúhelníky, ale vkusnými kameninovými pomníčky.

Zjištění dvou žen se nepodařilo v roce 2015, ale jméno Mirl Waksman bylo doplněno v roce 1995 (deska vedle vchodu na hřbitov) a v roce 2012 bylo na jeden pomník NEZNÁMÁ napsáno jméno Judyta Hochberger.

Těch chybných údajů je v knize víc, ale já vím, jak je těžké sehnat pravdivé údaje. Ženy šly stejnou cestou, ale každá tento pochod popisuje trochu jinak. Často jsou uváděny společně údaje s pochodem, který přes Volary jen prošel a skončil 1. května 1945 v Prachaticích. Důkazem je výpověď Medy Gehrmanové ze Zátoně: „Do Prachatic nás došlo asi 200, a to dne 1. května 1945. Asi 30 Němek bylo v Prachaticích propuštěno...“. V pochodu, jehož část zůstala ve Volarech, byly ženy jen národnosti polské, maďarské a české. Jiná národnost není uváděna.

S autorkou knihy máme jedno společné – jsme obě badatelky amatérky. Já mám tu výhodu, že žiji ve Volarech a měla jsem možnost se osobně setkat s několika ženami, které přežily koncentrační tábory i ten nelidský pochod smrti, a se starousedlíky, kteří v době války a v poválečném období ve Volarech žili a ty události si pamatovali. S vnukem Zdeňkem se nám v různých archivech podařilo sehnat poměrně velké množství materiálů, výpovědí přímých svědků, takže jsem měla proti autorce knihy velkou výhodu. Podstatné byly i materiály, které po „sametu“ dovezl z amerického archivu NARA pan Robinson – bývalý člen americké armády, která osvobodila Volary.

A teď jen maličkost, která už se netýká pochodu smrti, ale strany č. 31 ze stejného Volarského zpravodaje. Hostinec, který je na této straně na foto zmiňován, nebyl zbourán v sedmdesátých letech, ale až začátkem roku 1988 spolu se sousedním domem za účelem výstavby víceúčelového kulturního zařízení. „Samet“ vše změnil a dnes zde sídlí MěÚ Volary.

J. Krejsová

EKO WC

Ekologické toalety se šesti kabinami, které nahradily klasické „kadibudky“, nechalo město Volary instalovat na Soumarském Mostě za 2,7 milionu korun, přičemž 75 % nákladů pokryla dotace. Veškerý odpad je kompostován a tekutina vznikající při kompostování je systémem odváděna do podzemní nádrže.

Výjezdová základna

Ve Volarech byla otevřena nová výjezdová základna Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje. Nahradila dosavadní stanoviště v Budějovické ulici, které fungovalo v pronajatých prostorách. Nová budova vznikla na pozemku darovaném městem v ulici V Kasárnách.

Čtyřkolka

Volarští dobrovolní hasiči získali od Městských lesů Volary terénní čtyřkolku. Po přestavbě a nástřiku bude sloužit při zásazích a práci v těžko dostupném terénu. V současné době k této činnosti hasiči často využívají své soukromé stroje.

Logopedická prevence při ZŠ Volary

Od 14. 10. 2025 probíhá v ZŠ Volary pod vedením paní asistentky Aleny Breitové pravidelná logopedická prevence určená žákům se specifickými potřebami v oblasti komunikačních dovedností. Program je realizován pod záštitou základní školy a zaměřuje se na podporu správného vývoje řeči, rozvoj komunikačních schopností a posilování sebejistoty mluvního projevu dětí.

Do logopedické prevence bylo od počátku školního roku zapojeno devět dětí různého věku. Jedná se bohužel o maximální počet, kterým je současná kapacita účastníků naplněna. Děti na prevenci dochází s různými druhy vad řeči a obtížemi v oblasti výslovnosti, slovní zásoby, plynulosti řečového projevu či celkové komunikace.

V běžných logopedických zařízeních je přitom mnohdy nutno čekat na schůzku s logopedickým asistentem i celý měsíc. Setkání dětí s paní Breitovou probíhají v týdenních intervalech, což se ukazuje jako velmi účinné. Velkým přínosem je přirozeně i dostupnost služby v místě bydliště. Také prostředí školy, které většinou děti dobře znají a ve kterém se cítí bezpečně, je důležitým pozitivním faktorem.

Od samého vzniku myšlenky na vybudování pracoviště logopedického asistenta byl paní asistentkou kladen důraz na vytvo-

ření příjemného pracovního prostředí, ve kterém by děti pracovaly s pocitem jistoty, přijetí a komfortu. Díky jejímu citlivému přístupu a respektování individuálních potřeb jednotlivých dětí se daří navazovat s klienty pozitivní vztahy a podporovat děti v jejich přirozeném komunikačním rozvoji.

Logopedická prevence přináší dětem nejen podporu v oblasti řeči, ale posiluje také jejich sociální dovednosti, sebevědomí a celkovou pohodu při komunikaci s vrstevníky i dospělými. Že je spolupráce paní asistentky s rodiči a dětmi založena na otevřené komunikaci, vzájemné důvěře a společném zájmu o harmonický rozvoj

dítěte, dokládají pozitivní zpětné vazby, které se vedení školy dostávají.

Výuka probíhá moderními a hravými formami s využitím současných materiálů, pomůcek, her. Jejich pestrost pozitivně ohodnotila při své pravidelné návštěvě školy klinická logopedka Speciálně pedagogického centra v Prachaticích, Mgr. Leona Červíková. Vedení školy připojuje k ocenění práce paní Breitové své poděkování a do dalšího preventivního logopedického působení na škole také přání neutuchající energie, invence a mnoho dalších spokojených klientů.

vedení ZŠ Volary

Sportem za smíchem aneb staří, mladí....

V pátek 15. května 2026 se v tělocvičně ZŠ Volary uskutečnilo první kolo nového projektu Mezigenerační hry, který propojuje seniory a žáky základních škol prostřednictvím sportovních a zábavných aktivit.

S myšlenkou uspořádat akci tohoto typu přišel předseda OS ČÚS Prachatic David Havlík, který navrhl projekt propojující různé generace prostřednictvím pohybu a společných aktivit, který se řídí heslem: „Sportem za smíchem aneb staří, mladí, nevadí, sport nás dobře naladí“.

Základní kola proběhla v minulých mě-

sících také na školách ve Vimperku a Prachaticích. Akce přinesla zajímavé sportovní aktivity a disciplíny, ve kterých účastníci soutěžili. Vyzkoušeli si například discgolf, bolloball, házení kroužků, štafetu, plank a vědomostní testy.

Na realizaci projektu se podílí řada partnerů a organizátorů. Poděkování patří i městu Volary za finanční podporu této akce, díky které bylo možné projekt uskutečnit.

Do okresního kola, které se uskuteční v říjnu 2026 v Prachaticích, postupuje tým „Bylo nás pět“. Vtipně zvolený název druž-

stva vypovídá o počtu jeho členů. A kdo jej tvoří? Jaroslava a Jaroslav Šimanovi a tři chlapi z 8. B (Tomáš Liška, Jan Mašek a Václav Rangl). Marie a Jiří Pincovi spolu s žáky 8. A (Elišková Procházková, Tomáš Procházka, Natálie Sochová) jsou druhým postupujícím družstvem s názvem „Rybíčky“.

Prejeme jim hodně úspěchů a pevně věříme, že říjnové okresní kolo proběhne v tak krásné atmosféře jako kolo základní u nás na volarské škole!

Jana Fistrová, foto Jitka Seberová

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA

SLAVNOSTNÍ KONCERT

V - Band ◊ Komorní soubory ◊ Sólisté

»» Absolventka Tereza Švecová ««

11. ČERVNA
18:00

Kinosál
Volary

www.zusvolary.cz

@ZUSVOLARY

Dramathálové

Jeviště kina nepatří jen profesionálům z pražských divadel, hercům známých z televizních seriálů, ale i volarským Dramathálům. A to již pěknou řádku let. A protože těm, kdo doma nemají dítku školou povinná mohl být tento veskrze zajímavý zájmový útvar školy skryt, neuškodí si na něj trochu posvítit, a to prostřednictvím jeho vedoucí Jany Fistrové.

Kdy a jak vlastně vznikli Dramathálové?

Zájmový útvar Dramathálové působí na naší škole více než třináct let. Jeho prvo počátek je spojen s nápadem paní učitelky Štěpánky Andraschkové nastudovat k 30. výročí otevření nové budovy ZŠ některou z hudebních pohádek J. Uhlíře a Z. Svěráka. Začali jsme, pokud si dobře vzpomínám, Červenou Karkulkou, pokračovali Budulínkem, Dvanácti měsíčky a Šípkovou Růženkou. Od „operek“ byl jen krůček k činohře. Sáhly jsme tehdy se Štěpánkou odvážně po klasikovi z největších, po W. Shakespeareovi, a pokusily se přiblížit dětským divákům drama Romeo a Julie.

Co změna žánrů přinesla?

Změna přirozeně přitáhla děti starší, pohybově a hlasově vybavené, schopné například předvést na scéně šerm a naučit se rozsáhlejší text. Úspěch nás motivoval a u žánru dramatu jsme s dětmi nějakou dobu zůstaly. S tímto žánrem začal lingvisticky korespondovat název našeho zájmového kroužku, Dramathálové. Vzešel od našich členů, kteří si uvědomili, že školní parlament jsou Parlamentálové – my tedy budeme Dramathálové!

Další změnou byl přesun do kina?

Ano, ze společenské místnosti školy jsme se časem přesunuli na podium kinosálu Volary, což byl v naší práci další důležitý zlom. Na velké scéně jsme se pokusili inscenačně vypořádat s částí „Kořistníci“

z Čapkova dramatu „Ze života hmyzu“. Dramathálové s touto hrou postoupili v rámci přehlídky Dětská scéna do krajského kola v Bechyni. Děti tam byly porotou pochváleny za dobré herecké výkony, my dvě vedoucí kladně ohodnoceny za racionální zkrácení scénáře a vedení herců k vyspělému projevu. Pro nás všechny to bylo ohromné povzbuzení. Naši dramatickou partu tmelila víc a víc společná tvůrčí práce, úspěchy i obtíže, společné cestování a nezapomenutelné společné zážitky. Dodnes jsme s některými bývalými členy kroužku v kontaktu, a to i přesto, že nejstarší z nich opustili brány základní školy před pěknou řádkou let.

Třetí změnou je tedy přirozená obměna členů kroužku, co ta znamená?

Postupnou obměnou členského jádra dochází přirozeně i k proměnám námětů. Pro větší množství zájemců bylo třeba v některých letech otevírat oddělení dvě, protože není zcela snadné pracovat na scéně zároveň s dětmi, které už mají zkušenost s pohybem a slovem, a s dětmi bez zkušeností. Z dalších období si vzpomínám na představení o Mumincích podle příběhu s kouzelným zimním námětem od Tove Janssonové. Jednu dobu nás naopak uchvátila svým napětím a překvapivým rozuzlením detektivka Agathy Christie „Hadí doupe“. S tímto námětem jsme si s radostí pohrávali, a přestože na realizaci před diváky nikdy nedošlo, ohromně nás její téma bavilo.

Jana Fistrová

Jak se měnil výběr repertoáru?

Postupně se nám osvědčilo odklonit se od tradičního textového divadla a přejít k autorskému. Zaobíráme se tématy a nápady, které vychází často přímo z dětí, rozvíjíme je a experimentujeme s nimi tak dlouho, až se promění ve scénář. Tento proces je pro všechny daleko přirozenější, hravější a zdravější. Tímto způsobem vznikla hra Kouzelnická škola. Vystupovalo při ní na jevišti současně až 15 dětí nejrůznějšího věku, používali jsme přístroj na výrobu mlhy a zajímavé světelné efekty. S technickou realizací mi tehdy pomohla řada kolegů a rodičů: manželé Slabyhoudkovi, Klementovi, do Bechyně na krajskou přehlídku s námi jely Lucka Wagnerová a Martina Rokůsková.

Uvědomuji si velmi silně, že pro práci na divadle platí to samé, co v životě: jeden člověk sám mnoho nezmuže, musí se spojit s ostatními.

Příkladem toho, jak téma, které děti oslovuje, přeroste ve scénář, byla také naše hra Tula. Její stěžejní myšlenkou je vztah dětí k moderním technologiím a hrozby z nich vycházející. Tato hra byla určena spíše staršímu dětskému publiku a scénář podle našeho námětu vytvořila paní učitelka Veronika Kuncová. U publika v Bechyni sklídila velký ohlas, líbila se především starším dětem z jiných „dramatáků“.

A co pohádky?

V loňském roce jsme se s kolegyní Simonou Řitičkovou zaměřili na mladší publikum a pokusili se o žánr klasické pohádky. Rozhodly jsme půjčit si pro její realizaci v prachatickém KIS propracované renesanční kostýmy. Inscenaci pohádky O líně přadleně na motivy K. J. Erbena jsme doprovodili zpěvem a živou hudbou. Následně jsme prožili velkou radost z toho, že tento formát malé školáky a děti z MŠ stále spolehlivě oslovuje. Ověřili jsme si, že pohádka nám bude vždy nabízet široké pole možností pro budoucí inscenace. S mladšími Dramathály se nyní začínáme jedné méně známé grimmovské pohádky věnovat, ale zatím nebudu raději nic bližšího prozrazovat.

Ale Dramathalové netráví veškerý čas jen zkoušením.

Za velmi důležité považují předkládat dětem z dramatického kroužku svět profesionálního českého divadla a rozšiřovat jim kulturní obzory. Několikrát jsme s kolegyní Simonou Řitičkovou uspořádaly pro naše starší Dramathály několikadenní výpravu do Prahy. Bydlíme levně ve skautských ubytovnách a objevujeme město, památky, kulturní instituce a divadelní scény. Cílem je navštívit nejméně jedno představení ND. Loni to byl například balet Romeo a Julie na scéně Státní opery. Před pár lety se nám podařilo zajistit prohlídku historické budovy ND, navštívit výstavu ČT na Kavčích horách a účastnit se divadelní dílny ke hře Kráska a zvíře...

Výčet našich kulturních a cestovních zážitků z cest by vydal na další rozhovor. Letos jsme si vytyčily se staršími děvčaty cíl navštívit v jedné akci všechny tři scény ND: balet Avanti – Garde v historické budově, činohru Tři mušketýři ve Stavovském divadle a prohlídku budovy Státní opery. K tomu přidáme Neviditelnou výstavu v Novoměstské radnici.

Co chystáte nyní?

Společně strávený čas využijeme k čteným zkouškám naší nové inscenace „Evita! Evita!“ Nechali jsme se k ní inspirovat životem

Evvy Perónové, významné osobnosti argentinského kulturního a politického života 20. století. Děvčata i já s kolegyní Marií Zahorskou jsme se nechaly pohnutým osudem této ženy natolik pohltnout, že naše divadelní experimenty letos tedy ve scénář vyústily. Držte nám palce, času na zkoušení bylo opravdu málo.

A co říci na závěr?

Stále více vnímám, že dramatická výchova a divadlo představují pro děti bezpečný prostor pro sebepoznání a rozvoj. Posílení role tohoto druhu výchovy v připravovaném novém RVP považuji za šťastnou myšlenku a pokrokový přístup a věřím, že se školy postupem doby „s dramatikem“ vyrovnají a jeho kouzlo a význam začne objevovat stále více kolegů. Vždyť například práce s literární předlohou nebo improvizace nutí žáky přemýšlet o motivech jednání druhých lidí. Učí žáky nahlížet na problémy z různých úhlů pohledu a hledat originální řešení. Jak jsem již zmiňovala – společná tvorba vyžaduje spolupráci. Žáci si navzájem důvěřují, učí se respektovat odlišné názory, řešit konflikty a táhnout za jeden provaz, což děti významně stmeluje, upevňuje jejich pozici a sebevědomí. Co si přát více?

Děkuji za rozhovor

Jaroslav Pulkrábek
foto Jaroslav Pulkrábek

5.B si vytvořila na DDM vlastní třídní trička

Žáci a žákyně z 5.B ze základní školy Volary si vyzkoušeli kreativní výtvarnou práci při výrobě vlastních třídních triček. Celý projekt si děti užily od prvního návrhu až po finální podobu originálních výrobků.

Nejprve si společně promýšlely, jak bude jejich třídní motiv vypadat, navrhly a zhotovily si vlastní šablony. Poté přišla na řadu samotná výroba a zdobení triček. Děti pracovaly metodou tupování a tečkování, díky kterým vznikla krásná a nápaditá díla plná barev a originality.

Každé tričko je jedinečné a odráží fantazii i šikovnost svého autora. Žáci během práce prokázali velkou kreativitu, trpělivost i týmovou spolupráci. Výsledkem jsou nejen povedená třídní trička, ale také společný zážitek.

Všem mladým výtvarníkům a výtvarnicím i paním učitelkám z 5.B patří pochvala za jejich nadšení, trpělivost a skvěle odvedenou práci.

DDM Volary

Zájemový kroužek Moderní gymnastika

Závodní sezonu 2026 jsme zahájili dne 7. 3. 2026 na závodě Jihočeské ligy v Táboře. Svou premiéru na závodech si odbyly Vojtová Barbora, Hanžlíková Laura, Šindelářová Tereza a Abronicz Tara. Společně s nimi náš klub reprezentovaly také zkušenější gymnastky Pavlišťíková Leontýna, Schönbauerová Františka, Víglaská Ráchel a Suchá Viktorie.

Pro některé závodnice to byly vůbec první závodní zkušenosti, které zvládly s velkou odvahou, nasazením a bojovností. Konkurence byla opravdu veliká – v každé kategorii soutěžilo minimálně 30 závodnic.

Výsledky našich gymnastek:

Kategorie 0B

- Pavlišťíková Leontýna 3. místo
- Abronicz Tara 4. místo
- Šindelářová Tereza 5. místo

Kategorie 0A

- Schönbauerová Františka 6. místo
- Vojtová Barbora 9. místo
- Hanžlíková Laura 11. místo

Kategorie I

- Víglaská Ráchel 10. místo
- Suchá Viktorie 13. místo

Dne 26. 4. 2026 se náš klub moderní gymnastiky zúčastnil pohárového závodu Vinohradské koště v Praze v programu ZPMG a domů jsme si přivezli krásné výsledky.

1. místo vybojovaly:

- Šindelářová Tereza (2020) kat. 0B
- Schönbauerová Františka (2019) kat. 0A
- Víglaská Ráchel (2018) kat. I

2. místo získala:

- Vojtová Barbora (2019) kat. 0A

Všem gymnastkám gratulujeme k nádherným výkonům, pílí a reprezentaci našeho klubu.

Závodní sezona pokračuje a naše gymnastky čekají další závody, nové zkušenosti i výzvy. Držíme všem našim gymnastkám palce do dalších soutěží.

DDM Volary

Poděkování

Vážení externí lektori a vedoucí zájemových kroužků,

děkujeme vám za vaši celoroční práci, čas a péči, kterou jste během školního roku věnovali dětem.

Díky vašemu vedení děti rozvíjely své dovednosti, radost z objevování nových věcí, pohybové nadšení i týmového ducha a spolupráci.

Velmi si vážíme vaší trpělivosti, ochoty a chuti předávat své zkušenosti dál.

Děkujeme za spolupráci, přejeme vám krásné a pohodové léto a těšíme se na další společná setkávání opět na podzim.

s díky DDM Volary

Skautské májové dny

Svatojiřská výprava

Na začátku května jsme se vydali do lesů pod Libínem, abychom zde oslavili svátek patrona skautů, svatého Jiří. Počasí bylo nádherné a vydrželo všechny dny, které jsme na chaloupce v lesích strávili. Cestu z Chrobol na lesáckou chaloupku už dobře známe, a tak jsme ji využili k botanickému pozorování. A přestože květen teprve začal, rozkvetlých rostlin už tu bylo opravdu hodně. Smetánky už byly na mnohých místech dokonce odkvetlé. Největším nálezem byla chráněná dřívátka, která nás provázela nejen po cestě, ale pak i na chaloupce, bylo jí tu opravdu hodně. Hned po příchodu na chatku a zabydlení jsme se pustili do plnění rytířských úkolů, ty nás provázely vlastně po všechny dny. Naši nejmenší se dokonce utkali s drakem, podařilo se jim přemoci jeho tři hlavy a zkrotlého jej dovést až k chaloupce. Večer jsme si opekli buřty a další dobrůtky, pozorovali hvězdy, které nádherně zářily, zazpívali si, zahráli kupu her. A že se nám v neděli večer domů vůbec nechtělo, to asi ani nikoho nepřekvapuje, bylo tu opravdu prima.

Akce studánky

Květen patří čištění studánek a my se vypravili na jednu z těch, o které se již léta staráme – poblíže Skříněřova. Vyčistili jsme ji, pomohli i pramínku, aby odtékal strouhou a nerozléval se po okolí a také si poslechl krásnou básničku o křišťálové studánce. I k té naší se určitě za noci chodí zvířata napít a kdo z lidí bude mít žízeň, také se může svažit douškem z pramene, je opravdu křišťálový a moc dobrý.

Sváteční den

V den státního svátku 8. května jsme se sešli už ráno, abychom si tohoto dne pořádně užili. Čekaly nás vlastně dvě akce – čestná stráž na židovském hřbitově a sváteční odpoledne pro naše maminky. Na židovský hřbitov máme z klubovny jen kousek, a tak jsme se tam před desátou vydali. Letos tu bylo docela málo lidí, ale jsme rádi, že se sešli. Paní starostka hezky promluvila o tom, proč jsme se tu vlastně všichni sešli, zazněla hymna a také modlitba za zemřelé, které jsou pochovány na tomto hřbitově. Byla sice v hebrejštině, ale už jsme z minulých let znali její obsah, tak nás to nepřekvapilo. Někteří z přítomných se pak ještě vydali do čkyňské synagogy, ale my uhněli do klubovny, abychom připravili vše pro naše maminky. Chtěli jsme jim k svátku připravit hezký program a něco dobrého na zub, a tak příprav bylo opravdu dost a času se najednou zdálo málo. Ale vše jsme do příchodu maminek stihli a pak už se slavilo. Zahráli jsme maminkám krátký příběh, přednesli pár básniček a zazpívali písničky. A protože maminky s námi mají dost starostí, dali jsme jim možnost, aby se staly aspoň na chvíli milionářkami – připravili jsme jim soutěž Staň se milionářem. Přestože s milionem v kapse nikdo neodešel, každá maminka vyhrála nějakou cenu, která jí snad udělala radost, stejně jako dárečky, které jsme maminkám sami vyrobili. A potom nastala velká hostina, pochutnali jsme si vlastně všichni. A nakonec jsme si zahráli s maminkami i spoustu her, které rádi hrajeme na schůzkách a výpravách a máme radost, že i maminkám se líbily.

Květinový den

Ve středu 13. května jste nás určitě viděli v ulicích města v nádherných žlutých tričkách, které nám poskytla Liga proti rakovině. Byl totiž Květinový den, kdy pomáháme této organizaci ve sbírce na pomoc proti rakovině. Kdo chtěl, mohl přispět do kasičky a na oplátku dostal kytičku měsíčku lékařského, která do dále zářila svým žlutým jasmem. Také každý obdržel letáček o tom, jak zdravě žít, abychom se této zákeřné choroby vyvarovali.

Letos byla sbírka zaměřena na nádory hlavy a krku. Vybralo se hodně peněz, někteří využili i možnosti přispět přes QR kód, konečnou sumu ještě neznáme, ale doufáme, že jsme v boji proti rakovině hodně pomohli.

Letos se konal už třicátý ročník sbírky a někteří lidé nám říkali, že mají doma nebo v kancelářích opravdu už velkou sbírku kytiček, zatím padlo největší číslo 26, tak uvidíme, jestli se přihlásí někdo, kdo překonal tento rekord.

A co dál

Jaro je u nás plné akcí, schůzek a výprav a v červenci odjedeme na tábor. Už se MOC těšíme!!!

A v září se pak rozjede naše skautská činnost nanovo a my se budeme těšit, že s novým skautským rokem uvítáme v oddíle i nové kamarády.

Tak neváhejte a přihlaste se, čeká nás spousta krásných společných zážitků.

*Justynka, Markétka a Misa
foto Lucka a Simča*

KULTURNÍ PŘEHLED

ČERVEN 2026

neděle 7. 6. 14:00	DEN DĚTÍ TJ Tatran Volary a DDM Volary připravili pro děti k svátku odpoledne plné her, soutěží a dobré zábavy. Přijďte si užít dopoledne plné radosti, smíchu a zážitků.	FOTBALOVÉ HRŠTĚ
čtvrtek 11. 6. 18:00	SLAVNOSTNÍ KONCERT ZUŠ Školní rok volarská ZUŠka završí tradičním koncertem. <i>vstupné dobrovolné</i>	SÁL KINA
pátek 12. 6. 20:00	TURBO DIESEL Turbo Diesel, nově vzniklá rocková kapela vedená dobře známým frontmanem Mírou Chrástkou, který dříve působil v legendární skupině Turbo, přijede do Volar přivolat léto se vším všudy – s dovolenou, teplými večery, vlhkými nocemi, prvními láskami... Turbo Diesel přináší čistou energii, živý zvuk a koncerty, na které se nezapomíná. <i>koncert</i>	NÁMĚSTÍ
čtvrtek 18. 6. 19:00	MLČETI ZLATO Velmi podařená francouzská komedie od Agentury Harlekýn, zejména díky břitkému konverzačnímu humoru Jana Čenského a elegantní Dany Morávkové. I letitá manželství mohou vytáhnout kostlivce ze skříně a obrátit váš život naruby. <i>divadelní představení, vstupné 350 Kč</i>	SÁL KINA
19. 6. až 20. 6. 16:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ XI. Dvoudenní setkání hudby, lidí a krajiny, postavené na komunitě a dobrovolnické práci. Můžete se těšit na kapely jako jsou: Umělá Hmota, Sýček, Psychedelická Barborka, Pracovní sobota, Nádrol, PNP, Walden a další. <i>alternativní festival</i>	STÖGROVA HUŤ
neděle 21. 6. 15:00	DEN OTCŮ V MUZEU Ke Dni otců si společně pokřmíme kalendář na rok 2027, podíváme se na divadelní představení Makový mužíček od divadla Dokola, vytvoříme si něco v dílničkách a na závěr si opečeme špekáčky.	MUZEUM
neděle 21. 6. 15:00	DIVADLO DOKOLA: MAKOVÝ MUŽÍČEK Pohádkový příběh o hledání, pokoře a domovu. Byl jednou jeden stařeček a stařenka ti neměli nic. Jen jeden druhého a nějakou tu bolístku. O Vánocích se jim stal zázrak, když z makového zrníčka vyrostl Makový mužíček... <i>dětské divadelní představení</i>	MUZEUM
pondělí 22. 6. 15:00–17:00	NA KÁVU SE STAROSTKOU Naprostο neformální setkání se spoluobčany nad rozličnými nápady, problémy nebo připomínkami. <i>při nepříznivém počasí v infocentru</i>	PŘED INFOCENTREM

Připravujeme

pátek 10. 7. 19:00	VRAŽDY, VRAŽDY, VRAŽDIČKY Od bezděčného cizoložství je k bezděčné vraždě, zdá se, jen malý snadný krůček... Mnohem těžší je ale pak odstranit tělo oběti... Komedie s detektivním nádechem od skvělého francouzského autora Jean-Pierra Martineze přináší originální, vtipný a napínavý příběh, nečekané zvraty děje a chytrý humor! Hrají: Monika Zoubková, Vendulka Křížová a Adrian Jastraban. <i>divadelní představení, vstupné 350 Kč</i>	SÁL KINA
---------------------------------	---	----------

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

AGENTURA HARLEKÝN UVÁDÍ

ERIC ASSOUS

MLČETI ZLATO

FRANCOUZSKÁ
KOMEDIE

hrají

JAN ČENSKÝ, DANA MORÁVKOVÁ
FRANTIŠEK SKOPAL / ROBERT HÁJEK
DOMINIKA BÝMOVÁ / IVANA KOROLOVÁ
/ KAROLÍNA VÁGNEROVÁ

překlad

ALEXANDER JERIE

režie

ANTONÍN PROCHÁZKA

18. 6. 2026, 19:00

SÁL KINA VOLARY

VSTUPNÉ 350Kč, PŘEDPRODEJ VSTUPENEK V INFOCENTRU VOLARY

Mimořádné úspěchy žáků ZUŠ Volary v soutěžích roku 2026

Školní rok 2025/2026 přinesl ZUŠ Volary opět řadu výrazných úspěchů v soutěžích základních uměleckých škol i na mezinárodní scéně. Naši žáci svými výkony potvrdili vysokou úroveň hudebního vzdělávání na naší škole a navázali na dlouhodobě kvalitní výsledky z předchozích let.

Velkého úspěchu dosáhly naše komorní soubory již v okresním kole soutěže ZUŠ v komorní hře s převahou dechových nástrojů. Všechny soutěžní soubory získaly 1. cenu s postupem do krajského kola. Úspěšnými reprezentanty školy byly: Trio ChimesAir (Nela Capůrková, Štěpánka Papučová, Pavel Koldinský), Trio Volarico (Barbora Švecová, Nikola Zachová, Petra Kaczková), Duo Volaris (Jan Hakl, Robert Hojdeckr), Flétnové trio (Nela Capůrková, Štěpánka Papučová, Eliška Procházková) a Saxofonové duo ZUŠ Volary a ZUŠ Piaristické náměstí ve složení Erika Pavlíková a Alžběta Dušková.

Na okresní úspěchy navázalo také krajské kolo soutěže, které se konalo 25. března 2026 v Sezimově Ústí. Zde naši žáci doslova zazářili. Největšího úspěchu dosáhlo Saxofonové duo Erika Pavlíková (ZUŠ Volary)

a Alžběta Dušková (ZUŠ Piaristické náměstí), které získalo absolutní vítězství celé soutěže. Krásných výsledků dosáhly také další soubory – Duo Volaris získalo 2. cenu, 3. ceny obdržela tria: Flétnové trio, Trio ChimesAir a Trio Volarico. Pedagogická práce paní učitelky Kateřiny Pavlíkové DiS. byla navíc oceněna zvláštní Cenou poroty za pedagogické vedení.

Vrchol soutěžní sezóny přišel v ústředním kole soutěže ZUŠ, které se konalo v Praze v ZUŠ Jana Hanuše. Saxofonové duo Erika Pavlíková a Alžběta Dušková zde získalo 1. cenu v ústředním kole soutěže v komorní hře s převahou dechových nástrojů. Tento mimořádný úspěch je nejen oceněním talentu obou mladých hudebnic, ale také výsledkem dlouhodobé systematické práce jejich pedagožek Kateřiny Pavlíkové a Anny Hromádko.

Naši žáci byli velmi úspěšní také na mezinárodní soutěži Litvínovské dřevohraní. V sólové hře získaly saxofonistky Nikola Zachová a Erika Pavlíková 1. cenu. V kategorii komorní hry získalo Trio Volarico 2. cenu a Saxofonové duo Erika Pavlíková a Alžběta

Dušková opět vybojovalo 1. cenu. Také zde byla pedagogická práce Kateřiny Pavlíkové oceněna zvláštním uznáním poroty.

Součástí soutěže byl rovněž orchestrální workshop, kterého se zúčastnily všechny čtyři naše žákyně. Výsledkem bylo společné provedení skladby „In C“ amerického skladatele Terry Riley během slavnostních koncertních večerů.

Všem našim žákům patří velká gratulace za jejich talent, pracovitost a vzornou reprezentaci školy i města Volary. Poděkování patří také rodičům za podporu a trpělivost, kterou svým dětem během studia poskytují. Velmi si vážím práce všech pedagogů, kteří své žáky vedou nejen k technické kvalitě, ale především k lásce k hudbě, zodpovědnosti a radosti ze společného tvoření. Právě jejich každodenní práce stojí za úspěchy, které naše škola v letošním roce zaznamenala.

Jsmo hrdí, že ZUŠ Volary může být místem, kde mladí lidé rozvíjejí svůj talent a dosahují výsledků, které přesahují hranice regionu i České republiky.

*Mgr. Vít Pavlík
ředitel ZUŠ Volary*

Knižní novinky

Beletrie

Cinnelli Silvia: Elixír snů
Podtitul: **Sága rodu Campari**

Milán, 1862. Gaspare Campari míchá květiny, koření a citrusovou kůru ve své likérnické laboratoři pod arkádami Coper-to dei Figini. Přijel teprve nedávno z venkova, plný nadějí po úspěchu své kavárny v Novaře, a v rychle se měnícím velkoměstě je odhodlán splnit si svůj sen. Gaspare hledá něco, co dosud neexistuje: dokonalý hořký likér, který by oslovil elegantní dámy, intelektuály a svě-táky. Zázrak se brzy podaří: rodí se Campari. Román o osudech likérnické rodiny Campari, která v Miláně 19. století vynalézá recept na jedinečný hořký nápoj, který se má navždy stát ikonou města.

Jindra Jaromír: Série Střípky ze života Jana Žižky z Trocnova

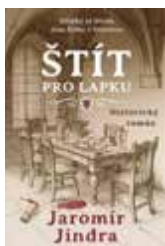
Růže pro Kateřinu (1. díl),

Ke královskému dvoru přichází zemanský synek Jan z Trocnova, aby se tady podobně jako jiní mladí šlechtici naučil všemu, co je třeba umět pro budoucí dvorskou službu. Vrstevníci se mu však vyhýbají nejen proto, že jsou z předních panských rodů, ale také že je „poznávaný“ – je jednooký. Když se ukáže, že je lepším střelcem než kdokoli z nich, zvolí si ho Václav Lucemburský jako učitele v lukostřelbě. Pozvolna se mezi nimi začne vyvíjet přátelství, které potrvá po celý život. Když odjíždí císař Karel IV. na říšský sněm do Frankfurtu, kde je Václav zvolen římským králem ještě za otcova života, je Jan z Trocnova v jejich doprovodu. Poté, co umírá starý Řehoř Žižka, opouští Jan Prahu, aby se nejen rozloučil s otcem, ale také aby začal plnit tajné poslání, kterým ho pověřil Václav. Podaří se mu ho splnit, když mu současně vstoupí do srdce láska ke Kateřině z Čerejeva?

Štít pro lapku (2. díl)

Jan Žižka prožívá ve vsi Čerejevě rodinné štěstí a věří, že tomu tak bude napořád. Osud mu však několikrát řádně zamíchá kartami; zanedlouho po narození dcery jeho žena Kateřina umírá. Také získat dědictví po vzdáleném příbuzném se ukáže být obtížnější, než se původně zdálo. A když Rožmberkové

vytáhnou proti Habsburkovi, vyšle ho král Václav IV. jako svého tajného agenta do protihabsburského tábora. I po urovnání konfliktu zůstane Žižka v rožmberských službách a ještě včas varuje krále o piklech šlechty, chystající se vytvořit Panskou jednotu. Vezme Václav IV. jeho varování vážně?

Niedl František: Bastard (1. díl)

Podtitul: **Ovce a vlci**

Žít na hradě ještě ne znamená být hradním pánem. Žijí tam i pasáči vepřů, krav, ovcí, koňáci... Všechna tato povolání si mohl Marek, otlučený a v blátě žijící levoboček pána Blahuty z Hombe-ka, vyzkoušet. Přezdíval jí mu hanlivě Bastard. Tuto přezdívku později přijme a nese ji před sebou jako štít. Pro své mimořádné schopnosti začne být navíc záhy uznáván a vydobude si dokonce respekt samotného hradního pána. Jenže minulost se za ním stále táhne jako stín.

Picoultová Jodi: Pod jiným jménem

Autorka ve dvou prolínajících se časových rovinách rozvíjí působivý příběh odvahy a odhodlání, příběh dvou žen, které sice dělí staletí, ale spojuje je touha nedbat předpokladů a moci svobodně tvořit.

Boučková Martina: Šílená babička do každé rodiny

Ať žije retro dovolená! Není nad výlet do přírody a podzimní prázdniny jsou k tomu jako stvořené. Jen jestli to bude klapat, když s Luckou a jejími dvěma dětmi jede i jejich tak trochu střelená babička. Aby ne, vždyť to byl právě její nápad. Lucka si slíbila, že už nebude tak upjatá a pokusí se na svět dívat trochu i jejíma očima. Jak to ale může dopadnout, když spolu zůstanou několik dní odtržené od civilizace?

Fantasy

Martin George R. R.: Rytíř Sedmi království

Dlouho před událostmi, které znáte ze Hry o trůny, sedí Targaryenové pevně na Železném trůně. To ovšem neznámá, že v Západozemí panuje klid. Bratrovražedný boj uvnitř vládnoucí dynastie rozpoltil Sedm království. A právě v té době křížuje krajem

potulný rytíř Duncan Vysoký. Anebo Dunk Tu-pý jako lenochův meč? Všechno je to nějak zamotané, a to včetně původu jeho panoše Egga. Tři uzavřené, ale navazující novely ze světa Hry o trůny představují G. R. R. Martina tak, jak si jej čtenáři zamilovali dávno před slavnou ságou jako jednoho z nejlepších povídkářů žánru. Ilustrované vydání s více jak 170 ilustracemi od Garyho Gianniho.

Naučná

Fidler Jiří: Encyklopedie československých legií

Tato publikace formou encyklopedických hesel zachycuje historii československých legií v Rusku, Itálii a Francii za první světové války. Pozornost je věnována vojenským jednotkám, institucím, zeměpisným názvům nebo medailonům velitelů. Text je doplněn několika stovkami dobových fotografií a dvěma desítkami map. Publikace si klade za cíl obsahovou orientaci čtenáře ve velmi složitém a dynamickém období jednoho z nikoli nevyznamných prvků našich národních dějin.

Pro děti a mládež

Bendula Petula: Vítek, křupadlo a kostiřout

Ilustrace: **Ponáhlý Přemysl**

Knížka, která nadchne zapálené hráče počítačových her i rodiče, kteří by raději viděli své děti u knížek. Víte, co je to gamebook? To je knížka, ze které příběhy přímo přetékají, a přitom o tom, jak to celé dopadne, rozhodujete sami. Kniha o Vítkovi je neobyčejně pátrání obyčejného kluka. Knížku si může užít každý sám, ale díky četným hádankám a šifrářům je vhodná i jako společná aktivita pro rodiče s dětmi. I proto je text psaný tak, aby bavil i dospělé. Některé úkoly jsou logické či početní, jiné postavené na slovních hříčkách, rýmech nebo znalosti českého jazyka. Pár jich otestuje vaši fantazii a kreativitu, takže každý dostane prostor vyluštit to, co ho nejvíc baví.

Pro čtenáře od 9 let.

Běžec

Dnes představuji Lukáše Svinteka, který se zařadil po bok Ivo Rolčíka a Vladimíra Šimka, tedy běžce z Volar, kteří zaběhli maraton. A čím jiným začít než Pražským maratonem.

Kdy přišla myšlenka, že zkusíš maraton?

Když se zamyslím, tak asi minulý rok v létě, kdy jsem dokončil triatlonový závod Xterra Czech v Prachaticích. Přemýšlel jsem, co dál, a přišel nápad v podobě maratonu.

Jak dlouho ses připravoval?

I když nápad vznikl s dostatečným předstihem, přihlásil jsem se až přibližně dva měsíce před závodem. Tak dlouho trvala i příprava na samotný závod, což se později ukázalo jako ne úplně dostatečná doba.

Jak těžký byl Pražský maraton a jaké bylo celkové umístění?

Bylo to velmi náročné. V den závodu bylo už ráno přes 25 stupňů a teplota během závodu ještě stoupala. Do 38. kilometru jsem běžel podle plánu v tempu

přibližně 5:38 na kilometr, ale pak jsem dostal křeče a plán se rychle rozplynul. Od té chvíle už to byl závod o morálně-volních vlastnostech. Nakonec jsem doběhl v čase 4 hodiny a 19 minut. To stačilo na celkové 5 117. místo z 11 800 běžců.

Co pro tebe tento závod znamená a co plánuješ do budoucna?

Maraton pro mě znamená obrovskou zkušenost, zážitek a dosažení mety, kterou jsem si stanovil. Kdo mě zná, ví, že jsem hodně soutěživý, takže si určitě připravím nějakou další výzvu. Jaká to bude, je otázka i pro mě. Budu ale rád, když mě zase posune o kousek dál.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně štěstí a dobrou formu.

Ladislav Beran

Donalds cup

Žáci prvního stupně naší základní školy se zúčastnili 26. ročníku fotbalového MC Donalds cupu. Ve Vimperku se uskutečnily dva turnaje okrskového kola pro 1.-3. ročník a 4.-5. ročník. Oba týmy získaly stříbrné medaile, když prohrály až finálové zápasy. Mladší prošli základní částí bez porážky a v semifinále porazili Zdíkovské 3:0. Ve výborném finále se museli sklonit před žáky ze Čkyně, kteří vyhráli 2:0. Ve starší kategorii rovněž Volarští základní část absolvovali bez porážky. V semifinále porazili Zlatou Stezku Prachatice 4:2 a ve vynikajícím finále podlehli žákům TGM Vimperk 1:3.

Oba celky letos oproti loňsku postoupili o jedno místo, stříbro je tedy velký úspěch. Gratulujeme!

Ladislav Beran

MUDr. Michaela Neumanová LETNÍ DOVOLENÁ

6. - 17. 7. 2026

10. - 14. 8. 2026

Zástup: MUDr. B. Laněk

TJ TATRAN VOLARY
a DDM VOLARY
VÁS ZVOU NA

DEN DĚTÍ

7. 6. 2026
od 14:00
NA FOTBALOVÉM HRŠTI

TĚŠIT SE MŮŽETE NA:

- SPORTOVNÍ SOUČEŽE
- ZÁBAVNÉ HRY
- MUSIKA A TANEČ
- ODMĚNY PRO DĚTI
- MALOVÁNÍ NA OBLIČKY
- OBČERSTVENÍ A MNOHO DALŠÍ!

Akce se koná za každého počasí.

SEN XI. NOCI SVATOJÁNSKÉ

Stogrova hut' 19.-20. 6. 2026
Alternativní Festival na Šumavě

Umelá Hmota • Syček
Bratři Karamazovi & Sestra
Psychedelická Barborka • Pretlak věku
BBP - Podzemní orchester • Prasečí farma
Johavova kalhota • PNP
Harvester • Wesele • Walden
Nadrol • Pracovní sobota

Jihočeský kraj

Den Otců v muzeu

MUZEUM VOLARY

DIVADLO DOKOLA: MAKOVÝ MUŽÍČEK

KŘEST KALENDÁŘE NA ROK 2027
RUKODĚLNÉ OBLIČKY
OPĚKÁNÍ ŠPEKÁČKŮ

21. 6. 2026
15:00

TURBO

TD

diesel®

VOLARY NÁMĚSTÍ 12.6. VE 20h

Známé hity:
„Chtěl jsem mít“,
„Díky já jdu dál“,
„Hráč“,
„Ty tělem svým i
povahou jsi anděl“

Míra Chrátka
22 let frontmanem Turbo

Oslavenci měsíce – ČERVEN 2026

2. Věra VOSKOVÁ	17. Ludmila PSOTKOVÁ
2. Marie ANDRASCHKOVÁ	21. Jaroslav KŘIVA
10. Marcela ŠVARC-ZAVÁZALOVÁ	24. Antonín SMOLA
13. Zdeňka ILJEVA	26. Drahoslava ZACHOVÁ
13. Jana ŠEBESTOVÁ	30. Jana RYVOLOVÁ
13. Ivan DADEK	

*Předsednictvo a výbor přejí všem oslavencům
pevné zdraví, štěstí, životní pohodu
a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.*

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

28. května 2026
uplynulo devět let od úmrtí
manželky, maminky a babičky,
paní

Anny Böhmové.

Vzpomíná manžel Ivan Rudyč,
děti Radek a Petr a vnučka Nikolka.

Extrémně suchý duben

Máme za sebou mimořádně suchý duben. Ve Volarech spadlo během tohoto měsíce pouze 13 mm srážek, což představuje jen 25 % dlouhodobého dubnového průměru (1 mm srážek = 1 litr vody na 1 metr čtvereční). Duben 2026 se tak zařadil na třetí místo mezi nejsuššími dubny od roku 1964, kdy se na Volarsku pravidelně měří srážky. Ještě sušší byly pouze dubny

v letech 2007 (4,5 mm) a 2019 (12,4 mm).

Vzhledem k tomu, že i zimní období bylo na srážky chudé a březen patřil rovněž mezi velmi suché měsíce, dochází k výraznému prohlubování vláhového deficitu. Nedostatek vláhy se postupně projevuje nejen na průtocích vodních toků, ale také na stavu podzemních vod. Výška hladiny Volarského potoka na Starém městě byla na

přelomu dubna a května pouhé 3 cm! Nezbývá než doufat, že v dalších týdnech a měsících budou srážky vydatnější a chybějící vláha se postupně doplní.

Ivo Rolčík
pocasi-volary.cz
meteo-sumava.cz

Počasí ve Volarech – duben 2026

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	6,0 °C	
minimální teplota	-6,0 °C	9. 4.
maximální teplota	20,1 °C	5. a 25. 4.
maximální náraz větru	14,5 m/s	5. 4.
úhrn srážek	13,0 mm	
sluneční svit	208,5 hod.	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	20x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	4,8 °C	
minimální teplota	-9,6 °C	9. 4.
přízemní minimální teplota	-14,0 °C	8. a 30. 4.
maximální teplota	20,0 °C	5. 4.
maximální náraz větru	13,6 m/s	29. 4.
úhrn srážek	12,2 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	27x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	4,3 °C	
minimální teplota	-9,9 °C	30. 4.
přízemní minimální teplota	-12,8 °C	30. 4.
maximální teplota	20,1 °C	5. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	27x	

Dolní Sněžná, 925 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	6,8 °C	
minimální teplota	-2,6 °C	30. 4.
maximální teplota	17,9 °C	25. 4.
úhrn srážek	14,2 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	6x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	4,2 °C	
minimální teplota	-10,4 °C	9. 4.
maximální teplota	20,5 °C	5. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	27x	

Volary, zahrádkářská osada, 820 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	6,5 °C	
minimální teplota	-4,4 °C	9. 4.
maximální teplota	19,7 °C	5. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	14x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	3,8 °C	
minimální teplota	-11,8 °C	30. 4.
přízemní minimální teplota	-14,4 °C	30. 4.
maximální teplota	20,4 °C	5. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	29x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Orlické Záhoří 2 (Orlické h.)	-13,3 °C
2. Horní Jizera (Jizerské h.)	-12,5 °C
3. Spálenec, Mlýnský kout	-12,2 °C
4.–6. Kvilda – Perla	-12,1 °C
4.–6. Velká Jizerská louka (Jizerské h.)	-12,1 °C
4.–6. Pasečná, Mlýnský potok	-12,1 °C
7.–8. Stögrova Huť, Jedlový potok	-11,8 °C
7.–8. Jizerka, rašeliniště (Jizerské h.)	-11,8 °C
9.–10. Horská Kvilda, u Hamerského potoka	-11,6 °C
9.–10. Orlické Záhoří – Vodárna (Orlické h.)	-11,6 °C

Ivo Rolčík

www.pocasi-volary.cz, www.meteo-sumava.cz

SKLÁŘSTVÍ NA ŠUMAVĚ

Zkusili jste někdy spočítat, kolik se na mapě Šumavy nachází míst, co nesou název hut' či skláře? Je jich nepočítaně! A právě všude tam se dřív nacházely sklárny, kterých na Šumavě bylo nejvíce v Čechách, ba i v celé Evropě. Přesné číslo se neví, neboť sklářské hutě vznikaly a vyhasínaly, aby se za pár let objevily opět o kus dál, nebo se jejich věhlas snažil někdo znovu zažehnout.

Počátky sklářství jako takového sahají do pravěku a starověku. Za průkopníky jsou považováni Féničané, Číňané, Indové a Židé. Za předchůdce skla je možné považovat sklovité glazury na keramických špercích z 5. tisíciletí p. n. l. ze Sýrie, následně pak z Egypta či Mezopotámie.

Během 1. století n. l. se sklo začalo šířit po celé Římské říši. Postupně začíná převažovat forma foukaného skla. Středověké sklářství pak můžeme rozdělit do čtyř oblastí výroby – jedná se o středomořskou oblast, oblast severně od Alp, franco-iberskou oblast a jihovýchodní Evropu. Šumavská krajina spadá do oblasti severně od Alp, kde v průběhu 12. až 13. století vznikaly vedle klášterních hutí i hutě tzv. lesního typu. Jednalo se o „stěhovavé“ sklárny, které postupně měnily svá stanoviště podle toho, kde zrovna bylo dřevo. Tento typ skláren se stal počátkem kolonizace neobydlených horských krajin. Hlavní výrobou v těchto hutích bylo nazelenalé lesní sklo.

Kdy přesně se dostalo sklo na Šumavu, není známo. Podle některých badatelů to bylo již za Keltů. Ale ono je to s Kelty složitější, a tak jako je skupina jejich vyznavačů, je rovněž opoziční badatelská skupina, která jejich působení v naší krajině vyvrací. Podložený je ale fakt, že šumavské kopce byly poměrně dlouhou dobu nepronik-

nutelnou oblastí plnou pralesovitých porostů. Zlom nastal v roce 1273, kdy Přemysl Otakar II. připojil Královský hvozď k Čechám. Započal tím tak období postupné kolonizace. Ve 14. století existují záznamy o množství skláren, které zde mají pro své fungování vhodné podmínky. Nutno však dodat, že první zmínky o šumavských sklárnách pocházejí především z písemných pramenů, v terénu však nebyly lokalizovány. Postupně se však i na mapách začínají objevovat německé názvy „Hütte“ či „Glashütte“. Sklárny nejprve vznikaly v blízkosti obchodních stezek, aby se časem dostávaly i do odlehlejších koutů. Jak už to bývá, jsou časy příznivé i méně příznivé. Doba rozkvětu skláren je tak v průběhu staletí několikrát utlumena – a to v době husitských válek, během třicetileté války či v první polovině 18. století v souvislosti se změnou hodnoty dřeva. Rozkvět naopak zažívají sklárny v době renesance či na přelomu 18. a 19. století, kdy se na Šumavě vyskytuje najednou snad nejvíce sklářských hutí pospolu.

První skláři přišli do oblasti nejspíš z Bavorska, v době největší sklářské slávy byly všem známy sklářské rody Eisnerů, Meyrů, Kraliků a mnohých dalších. Technický pokrok 19. století přinesl inovace v podobě nahrazení drahého dřeva uhlím

či plynem, a potaže z dřevěného popela draselnými solemi. V průběhu let se měnila kvalita skla i vyráběný sortiment od užitkového až přes umělecké zpracování. Chtěla bych se zde zmínit o skleněných korálcích, tzv. páteřících, které svůj název získaly z latinského překladu modlitby Otčenáš (Pater Noster) a které se již kolem roku 1430 vyvážely ze šumavských skláren přes Norimberk až do Španělska, aby pak v 16. století konkurovaly věhlasným skleněným perličkám z Benátek, což vedlo k opakovaným stížnostem mnohaset benátských výrobců perli. V jedné takové stížnosti se dozvídáme, že „výrobky ze skláren v Čechách, které jsou podobné výrobkům našim, má za následek snížení domácí výroby o více než dvě třetiny. Poněvadž jsou hezčí, setkávají se s lepším přijetím u veřejnosti, což nás uvádí hluboce v zoufalství.“

Mezi užitkové sklo lze přiřadit lahvičky na šňupací tabák. A zde si dovolím jednu malou historickou odbočku od skla k pašování, na kterém se ovšem skláři nemalou měrou podíleli. Snad odpradávná bylo na Šumavě zvykem šňupat rozemletý tabák. Z brazilského tabáku, který se k nám dostal buď legálně či pašovanou formou z Bavorska, se nakrájely tenké nudličky, jež se drtily paličkou v kamenné misce. Pro výraznější aroma se přidávalo například sádlo nebo

Stögrova Hut'

drcené švestky nebo vápno. Ti nejdříve si pak do šňupací směsi přidávali i najemno mleté kousky skla.

V centrální Šumavě pak kazové kusy tabulového skla přispěly k novému odvětví zpracování tzv. podmalbě. Mezi hlavními motivy patřily obrázky světců.

Sklářská huť nebyla pouze tavící pec s chladicí komorou, ale zahrnovala komplex budov nejen obytných, ale i hospodářských, neboť hutě, často na odlehlém místě, musely být do značné míry soběstačné.

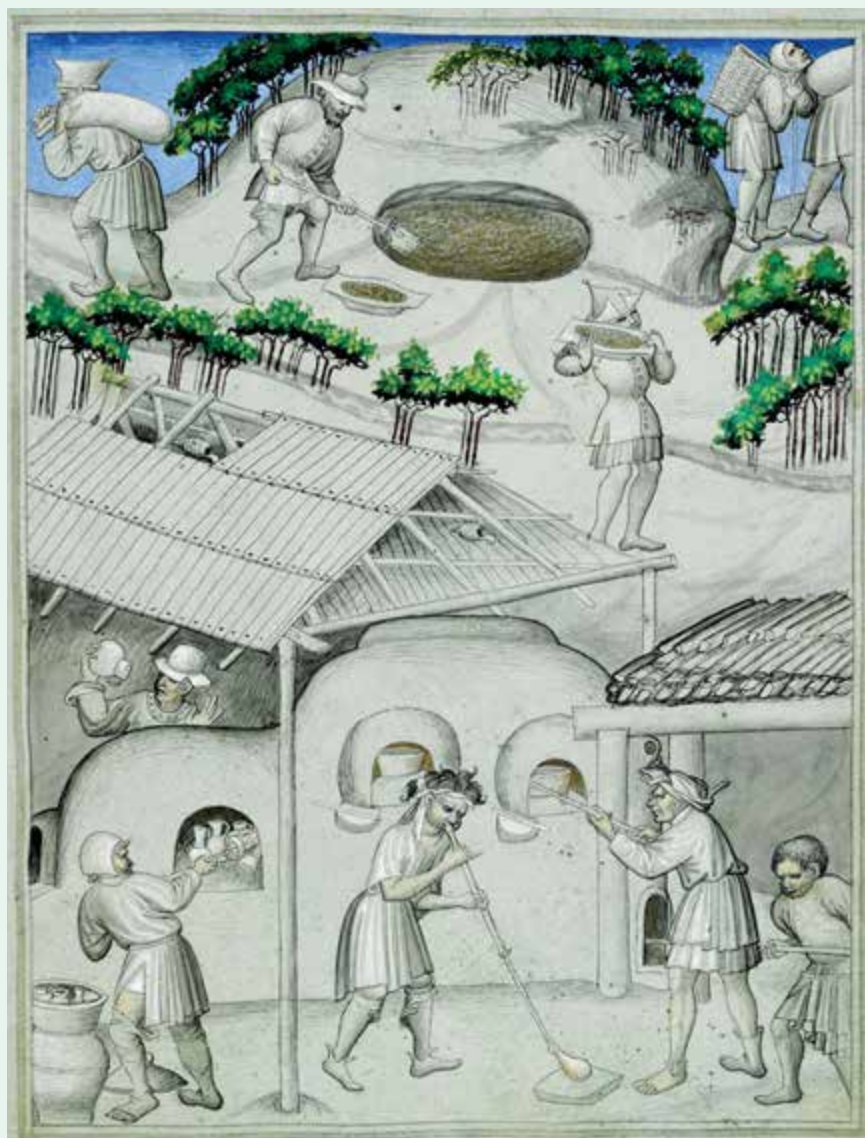
Hlavním představeným každé hutě byl skelmistr (hutník), který zodpovídal za chod sklárny i za celou sklářskou osadu. Mistr sklář pak měl hlavní slovo při zpracování skla v hutích a zodpovídal za dobře odvedenou práci několika podřízených sklářů. Mimo ně pracovali v hutích ještě pomocní dělníci, kteří přidržovali sklářům formy a odnášeli hotové kusy do chladících pecí. Pracovní doba sklářů v nejvytíženějších chvílích čítala s malými přestávkami 16 až 20 hodin práce v kuse.

V každé huti býval alespoň malý oltář ozdobený svatými obrázky, ve starších dobách se pak věřilo na existenci hutního ducha Turandla, který se zjevoval u vyhaslých pecí a tropil neplechu.

Sklárny v okolí Volar

Nejstarší sklárny na Prachaticku se jmenovaly **Skláře** a **Sklenářova Lhota**, které věnoval roku 1359 Karel IV. v léno jistému Petru z Janovic.

Druhá zmíněná sklárna je nejspíše původní název pozdějších **Cudrovic**. Tato osada ležela v nadmořské výšce okolo 800 m a zhruba 5 km od Volar. Patřila původně k panství hradu Hus. V blízkosti skelné hutě procházela obchodní stezka a samotná osada se často stávala útočištěm soumarů. Můžeme soudit, že hlavním výrobním artiklem byly páteříky. Z 15. století jsou zde dochovány nálezy skloviny, korálky do růženců, zlomky sklářských pánví a keramiky. Osud této sklárny nejspíš zpečetil

Česká sklárna v iluminovaném rukopisu Johna Mandeville, kolem roku 1410

neblahý vývoj nedalekého hradu Hus, jenž nejprve změnil majitele, aby byl nakonec vypálen prachatickou šlechtou. Koncem 16. století se na mapách objevuje německý název Cuderschlag jako jedna z možných sklářských hutí v okolí zříceniny hradu.

Antnerova huť (Antner Glashütte, Nedbalec, Jägerhäuser, Myslivny) se nacházela v nadmořské výšce kolem 865 m na jižním úpatí vrchu Bobík zhruba 2,5 km severně od Volar. Jistý přistěhovalec z Německa, Anton Sklář, který předtím pracoval ve

Stopy sklářství v terénu

Sklenářově Lhotě, odešel během plenění za husitských válek do vsi zvané Nedbalec, kde se uchytil jako sklář při výrobě páteříků, aby později odešel i se zakladatelem osady Alešem Netbalecem do Horout.

Krejčovice (Schneiderschlag) – sklárna se zde nacházela v nadmořské výšce okolo 680 m na svazích údolí řeky Blanice. Huť je doložena z počátku 16. století s hlavním výrobním artiklem páteříky. Lze předpokládat, že sklárna neměla dlouhého trvání a po relativně krátké době vyhasla.

Milešice (Oberschlag, Milejšice) – bývalá dřevařská osada se nacházela v nadmořské výšce okolo 795 m. Uvádí se, že na počátku 16. století zde funguje blíže nelokalizovaná sklářská huť s výrobou páteříků. Její existence potvrzuje i mapa z konce 16. století.

Štegarova Huť (Stögerhütte, Stögbaue-rova Huť, Stögrova Huť) leží v nadmořské výšce 792 m. Sklárna stávala u Jedlového potoka. První nálezy osídlení v podobě keramiky pocházejí ze 13. století, nelze však s jistotou tvrdit, že se pojí s hutí. V polovině 16. století je dochován záznam majitele huti, jistého Erazima Štagara, který vyráběl zrcadlové sklo. Zároveň se lze domnívat, že se jedná o tutéž osobu, která vlastnila sklárnu na sv. Magdaleně. Podle některých badatelů měla stát původní Štegarova Huť v místech kostela sv. Magdaleny u Zbytin. Roku 1585 je jako skelmistr uveden Vondra Štegar, jehož syn Zikmund získává roku 1591 výsady od Viléma z Rožmberka. Jednalo se o privilegia do té doby zcela neobvyklá. Zikmund a jeho potomci byli osvobozeni od odúmrtí, takže si mohli se svým majetkem nakládat podle libosti. Jako volařští měšťané pak směli brát z panských lesů stavební i palivové dřevo, a k tomu jim ještě bylo dáno právo pastvy dobytka. Zikmund Štegar odkázal huť manželce Kristýně a dceři Apoleně, poté dochází ke střídání majitelů. Situace se stabilizuje v polovině 17. století, kdy huť přebírá volařský měšťan Ambrož Štegbauer (Ambroř Stögbauer), kterému se

ve sklářství daří. Roku 1655 získává každá huť svůj okrsek, kde je možné pálit popel pro potřeby sklárny. Popel se smí pálit od sv. Havla (tedy 16. října) do sv. Jana Křtitele (tedy do 24. června). Ambrožův syn Jan Jiří Štegbauer se zpočátku potýkal s finančními problémy, se kterými se, díky inspiraci u jiného šumavského skláře Michaela Müllera, záhy vypořádal. Právě díky inovacím ve stavbě sklářských pecí a sušáren se mu podařilo snížit spotřebu dřeva a znovu rozjet výrobu skla. Žádá dokonce vrchnost, zda může ve své huti vyrábět duté, zrcadlové, tabulové a páteříkové sklo. Jeho žádosti je vyhověno a Jan Jiří tak rozjíždí své podnikání ve velkém. Právě zrcadlové sklo ze Štegarovy Huti si získá odbytem v Norimberku, Pasově, Hamburku, a dokonce i v Benátkách. Určitě stojí za zmínku, že právě Jan Jiří Štegbauer nechal roku 1709 postavit na volařském hřbitově kapli sv. Floriána. Uvnitř je vystavena rodinná hrobka s vyobrazením Štegbauerovy Huti. Po otcovi zdědil sklárnu jeho syn František Josef, kterému se však v obchodování tolik nedařilo. Díky jeho důvěřivosti byly na jeho jméno vystaveny dluhy. Zhoršení situace nastalo roku 1719, kdy přešlo panství Prachatic pod Schwarzenberg. Tento rod změnil lesní řád a zpřísnil podmínky vývozu a zpracování dřeva. Bylo zjištěno, že i Štegbauer hospodaří v lesích špatně. Na základě toho mu byla navýšena cena a přidělen jiný okrsek. Přesto se mu podařilo dodávat sklo do knížecích sklenic ve Vídni, sklo do Červeného Dvora či do zámečku Bellarie v Českém Krumlově. Dalším majitelem sklárny se stal Jan Michal Štegbauer. Za jeho působení se vyrábělo zelené a bílé tabulové sklo, olovené zrcadlové či optické sklo a páteříky. Zásoby dřeva se v okolí huti však rychle tenčily, proto žádá roku 1778, aby mu bylo povoleno přenést huť na jiné místo. Bylo mu vyhověno postavit novou sklárnu na tzv. Edelbachu (Elendbachu) na hranici panství krumlovského a vimperské-

ho. Mazaný Jan Michal však využil tohoto povolení pouze k tomu, aby z nové oblasti těžil potřebné dříví, budovy huti ponechal na svém původním místě. Po jeho smrti roku 1807 byla huť zrušena a tím zanikl i rod známých volařských sklářů. Z objektu se postupně stala zemědělská usedlost.

Glass studio Galek ve Volarech (Gaba) se nacházelo u železničního přejezdu v Budějovické ulici v čp. 312 a vzniklo roku 1997, kdy si drobnou sklářskou provozovnu otevřeli Jan Galek (ze zaniklé sklárny v Lenoře) a Luboš Bandík (z Vimperka). Vyrábělo se zde sklo převážně jako upomínkové předměty turistům. Majitelé se však neshodli na dalším vývoji sklárny a Luboš Bandík z podniku odchází. Po roce 2000 se ve sklářství začala výrazně prosazovat strojní výroba, díky níž poptávka pro ručním zpracování rapidně klesala. Studio se drželo až do roku 2005, kdy byla pozastavena činnost.

V tomto článku by určitě měla být zmíněna i bohatá historie sklárny v Lenoře. Ale právě ona košatost vývoje skla v této obci zadává k samostatnému článku. Rovněž je nutno dodat, že malých hutí bylo v oblasti určitě víc, byť u některých známe pouze jejich názvy (např. Mízavská huť či Tomášova huť).

A co dodat závěrem? Ať už se někdy budete pohybovat ve Vídni, Benátkách, Hamburku či Pasově, mějte na paměti, že na některých místech ještě dnes naleznete otisk skláren z okolí Volar.

Klára Singerová

Zdroje:
SKOČNÝ Ladislav: *Šumava patřila sklářům, 1. díl, Vítějovice 2015*
LNĚNIČKOVÁ Jitka: *Příběhy šumavských sklářů, Regional, 2011*

Za podnět pak děkuji volařským knihovnicím.

Lenora

Historická fotografie selského dvora v Mlýnařovicích pochází ze samého počátku 20. století. Její identifikace nebyla snadná, protože se zpočátku nabízel jiná možnost. Za pomoci místních pamětníků jsme však dospěli ke správnému určení. Dům od počátku nese čp. 18 a pod tímto číslem jej nalezneme i na katastrální mapě, která fotografii předchází o více než půl století.

STRAŠNICKÉ DIVADLO PRAHA **ADVERTTE**
ADVERTTE

SÁL KINA VOLARY

10. 7. 2026, 19:00

Hrají: Monika Zoubková, Vendulka Křížová a Adrian Jastraban

Autor: Jean-Pierre Martinez / **Překlad:** Jaromír Janeček

Režie: Josef Hervert / **Scéna a kostýmy:** Elen Krejčí

Producent: Adverte s.r.o.

vstupné 350 Kč, předprodej v infocentru Volary